1965 ఎస్ సి ర్ (1) 307

పద్మావతి ఆర్.సారయ్య మరియు ఇతరులు

వర్సెస్

ఆదాయపు పన్ను బాంబే సిటీ-1

(సిక్రి, ఎస్.ఎం.సుబ్బారావు, కె.షా, జె.సి.)

ఆదాయపు పన్ను చట్టం (11 ఆఫ్ 1922), సెక్షన్ 16(2), 49ఎఎ (మరియు 10 డిసెంబర్, 1947 నాటి ఇండోపాకిస్థాన్ ఒప్పందం)

భారత్, పాకిస్థాన్ లలో వ్యాపారాలు నిర్వహిస్తున్న కంపెనీలో ఈ అసెస్ మెంట్స్ షేర్ హోల్డర్ గా ఉన్నారు. రెండు దేశాల్లో తనకు వచ్చిన లాభాల నుంచి డివిడెండ్ ప్రకటించింది. మరుసటి సంవత్సరానికి, డివిడెండ్ ను అదే విధంగా ప్రకటించిన తరువాత, డివిడెండ్ యొక్క సగం మొత్తాన్ని ఒక నిర్దిష్ట తేదీలో లేదా తరువాత చెల్లించాలని మరియు మిగిలిన మొత్తాన్ని "పాకిస్తాన్ నుండి రెమిటెన్స్ లు ఉచితమైన రెండు నెలల్లో చెల్లించాలని" కంపెనీ ఒక తీర్మానాన్ని ఆమోదించింది. ఈ రెండు ప్రశ్నలపై: (1) డివిడెండ్-ఆదాయంలో పాకిస్తాన్ భాగాన్ని పొందిన మదింపుదారులు, 1947 డిసెంబర్ 10 నాటి ఇండోపాకిస్థాన్ ఒప్పందంలోని నిబంధనల ప్రకారం ఏదైనా ఉపశమనం పొందారా, ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 లోని సెక్షన్ 49ఎఎ ప్రకారం ద్వంద్వ పన్నును నివారించడానికి ఇరు దేశాల మధ్య ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నారా, (2) మొత్తం డివిడెండ్ మొత్తాన్ని మొత్తం డివిడెండ్ లో చేర్చవచ్చా? హైకోర్టు మొదటిదానికి వ్యతిరేకంగా, రెండవది మదింపుదారులకు అనుకూలంగా సమాధానమిచ్చింది. దీంతో అసెస్ మెంట్ అధికారులు, కమిషనర్ ఇద్దరూ సుప్రీంకోర్టును ఆశ్రయించారు.

తీర్పు: అప్పీళ్లను కొట్టివేయాలి.

(i) ఒప్పందంలోని 4 మరియు 6 అధికరణలు ప్రతి అధిపత్యం తన స్వంత చట్టాల కింద మరియు ఒప్పందానికి సంబంధం లేకుండా ఒక అంచనా వేయగలదని చూపిస్తుంది. ఒప్పందంలో

పేర్కొన్న షరతులు సంతృప్తి చెందితే పన్నును కొనసాగించే స్వేచ్ఛ, కొన్ని మినహాయింపులు ఇచ్చే బాధ్యతపై మాత్రమే ఆంక్షలు విధించారు. ఆర్ట్ కోరిన విధంగా పాకిస్తాన్ లో మదింపు సర్టిఫికేట్ ను ఆదాయపు పన్ను అధికారుల ముందు సమర్పించలేదు. VI(b) మదింపుదారులకు ఎటువంటి ఉపశమనం పొందే అర్హత లేదు. [313D,G; 314A].

(2) మదింపుదారులకు చెల్లించాల్సిన డివిడెండ్ ను మదింపుదారుల ప్రత్యేక ఖాతాలో జమ చేయనందున, డివిడెండ్ యొక్క పాకిస్తాన్ భాగాలను చట్టంలోని సెక్షన్ 16(2) ప్రకారం జమ చేయలేదని లేదా చెల్లించలేదని, అందువల్ల మదింపుదారుల మొత్తం ఆదాయంలో చేర్చలేమని భావించాలి. [315బి-సి].

జె.దాల్మియా వి. ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్, ఢిల్లీ, 53 ఐటిఆర్ 83, తరువాత.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి :సివిల్ అప్పీళ్ల సంఖ్యలు 704 నుంచి 715 వరకు 1963

మార్చి 17 నాటి తీర్పులు, ఉత్తర్వుల నుంచి అప్పీలు. 1958లో బాంబే హైకోర్టు ఆదాయపు పన్ను రిఫరెన్స్ నెం,,. 1957లో 41,42,43,57,58,5 9,69,77.

ఎ.వి.విశ్వనాథ శాస్త్రి, టి.ఎ.రామచంద్రన్ జె.. బి.దాదాచాంజీ, ఓ.సి.మాథుర్, రవీందర్ నైరైన్ లు (సి.ఎ. నంబర్లు 704, 706, 707, 709, 710, 710, 711, 713, 714 ఆఫ్ 1963) మరియు ప్రతిస్పందకులు (C.As సంఖ్యలు 705, 708, 713 మరియు 715)కోసం .

308

*ఎస్.వి.గుప్తే, అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్, ఆర్.గణపతి అయ్యర్ మరియు ఆర్.ఎన్.సచ్థే,*అప్పీలుదారులకు (1963లో సి.ఎ. సంఖ్యలు 705, 708, 712, మరియు 715 లో) మరియు ప్రతివాదులు (సి.ఎ.నంబర్లు 704, 706, 707, 709, 710, 710, 710, 710, 710).

హైకోర్టు తీర్పును వెలువరచినది **సిక్రీ జె.**

ఈ తీర్పు మార్చి 17, 1958 నాటి బాంబే హైకోర్టు న్యాయమూర్తుల నుండి వచ్చిన 12 అప్పీళ్లను పరిష్కరిస్తుంది, దీని ద్వారా హైకోర్టు సూచించిన ప్రశ్నలకు పాక్షికంగా మదింపుదారులకు అనుకూలంగా మరియు పాక్షికంగా డిపార్ట్మెంట్కు అనుకూలంగా సమాధానం ఇచ్చింది. హైకోర్టు అడిగిన నాలుగు ప్రశ్నలు:

"నేను. నికర డివిడెండ్ ఆదాయం రూ.579 (తగిన విధంగా వసూలు) పన్ను పరిధిలోకి తీసుకురావడానికి సెక్షన్ 34 కింద చర్యలు తీసుకోవడం చెల్లుబాటు అవుతుందా? 2. భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922లోని సెక్షన్ 2(15)లో నిర్వచించినట్లుగా 'డివిడెండ్ ఆదాయంలో పి. భాగం' మదింపుదారుని మొత్తం ఆదాయంలో భాగమా? 3. ఇండో-పాక్ ఒప్పందంలోని నిబంధనలను పరిగణనలోకి తీసుకుంటే డివిడెండ్ ఆదాయంలో పీ భాగంపై 'ఉపశమనం' పొందే అర్హత మదింపుదారునికి ఉందా? 4. డి. 14-10-1952న కంపెనీ ప్రకటించిన రూ.1,71,992 డివిడెండ్ యొక్క ఇతర మొత్తాలు 1953-54 మదింపు సంవత్సరానికి మునుపటి సంవత్సరం ఎస్.వై.2008 యొక్క మొత్తం ఆదాయంలో సరిగ్గా చేర్చబడతాయా?

(ఈ ప్రశ్నల్లోని గణాంకాలు శ్రీ పురుషోత్తమదాస్ ఠాకూర్దాస్కు సంబంధించినవి.)

సి.ఎ. 709/63 మరియు సి.ఎ. 713/63లో 1, 2 మరియు 3 ప్రశ్నలు ఉత్పన్నమవుతాయి. సీఏ 710/63, సీఏ 711/63, సీఏ 704/63, సీఏ 707/63, సీఏ 714/63, 706/63లో 2, 3 ప్రశ్నలు మాత్రమే ఉత్పన్నమవుతాయి. సి.ఎ. 712/63, సి.ఎ. 705/63, సి.ఎ. 708/63, సి.ఎ. 712/63, సి.ఎ. 715/63 లలో 'డి' ఉద్భవిస్తుంది. ప్రశ్న 'డి'తో కూడిన అప్పీళ్లు ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ ద్వారా మరియు అప్పీల్ లు 1 నుండి 3 వరకు మదింపుదారులచే ఉంటాయి.

ఇకపై 'ఎ' అని పిలువబడే దివంగత శ్రీ పురుషోత్తందాస్ ఠాకూర్దాస్ విషయంలో వాస్తవాలను చెప్పడం సౌకర్యవంతంగా ఉంటుంది. అతను నారందాస్ రాజారామ్, లిమిటెడ్ లో ఆశాదారుగా ఉన్నాడు,

ఇది భారతదేశం మరియు పాకిస్తాన్ రెండింటిలోనూ వ్యాపారాన్ని నిర్వహిస్తుంది. భారతదేశం మరియు పాకిస్తాన్ రెండింటిలోనూ దీనికి లాభాలు వచ్చాయి. అందువల్ల కంపెనీ పై లాభాల్లో డివిడెండ్ ప్రకటించింది. 1949-50 మదింపు సంవత్సరానికి పాకిస్తానులో ఆర్జించిన లాభాలకు సంబంధించిన డివిడెండ్ వాటా రూ.2,722కు పెరిగింది. 1952 మే 20న ఐటీఓ ఈ మొత్తాన్ని మొత్తం ఆదాయంలో రూ.2,722గా చేర్చింది, అయితే ఈ మొత్తానికి సంబంధించి ఆదాయపు పన్ను లేదా సూపర్ ట్యాక్స్ చెల్లించాల్సిన అవసరం లేదని పేర్కొంది. ఇండస్ట్రియల్ కార్పొరేషన్ లిమిటెడ్ లో అసెస్సీ 'ఎ' వాటాదారుగా ఉన్నందున ఆదాయపు పన్ను అధికారి 1949-50 మదింపును పునఃప్రారంభించారు మరియు ఈ కార్పొరేషన్ కు సంబంధించి భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 లోని సెక్షన్ 23 ఎ (ఇకపై చట్టం అని పిలుస్తారు) కింద ఉత్తర్వులు జారీ చేయబడ్డాయి. ఈ క్రమంలో అతడికి రావాల్సిన రూ.579 వృథా అయింది. కానీ 1955 జనవరి 17న ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారులు తన రీ అసెస్మెంట్ ఆర్డర్లో ఆ రూ.579 మాత్రమే కాకుండా, ఆ మొత్తం రూ.2,722 అంటే నారందాస్ రాజారామ్ లిమిటెడ్ నుంచి పొందిన పాకిస్తాన్ భాగాన్ని కూడా వసూలు చేయాలని ఆదేశించారు. రూ.579, రూ.2,722 అసెస్ మెంట్ ఉత్తర్వులను అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ సమర్థించారు. అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ కూడా ఈ తీర్పును సమర్థించింది. అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ మొదటి మూడు ప్రశ్నలను హైకోర్టుకు పంపింది, కానీ ఈ క్రింది ప్రశ్నను సమాధానం ఇవ్వడానికి నిరాకరించింది:

> "కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితుల ఆధారంగా, సెక్షన్ 23 (3) కింద మదింపులో అనుమతించబడిన ఉపశమనం నారందాస్ రాజారామ్ అండ్ కో ప్రైవేట్ లిమిటెడ్ నుండి డివిడెండ్ ఆదాయంలో ఆ భాగానికి ఆపాదించబడుతుంది, ఇది సెక్షన్ 34 (1) (బి) కింద పునర్ మూల్యాంకనం చేసేటప్పుడు పాకిస్తాన్లో ఉత్పన్నమయ్యే కంపెనీ ఆదాయాన్ని ఉపసంహరించుకోగలదా?

అసెస్సీ 'ఎ' ఈ ప్రశ్నను రిఫరెన్స్ కోసం మోషన్ నోటీసు తీసుకున్నాడు.

హైకోర్టు 1958 మార్చి 17న ఇచ్చిన తీర్పులో అసెస్సీకి వ్యతిరేకంగా మూడు ప్రశ్నలకు సమాధానాలు ఇచ్చింది. అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ సూచించిన సప్లిమెంటరీ క్వశ్చన్ ను ఇకపై సప్లిమెంటరీ క్వశ్చన్ గా సూచించాలని అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ ను హైకోర్టు ఆదేశించింది. అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ఈ ప్రశ్నను ప్రస్తావించగా, హైకోర్టు 1960 ఏప్రిల్ 14 నాటి తన తీర్పు ద్వారా మదింపుదారుకు అనుకూలంగా సమాధానం ఇచ్చింది.

1961 ఫిబ్రవరి 7న హైకోర్టు 'ఎ'కు అవసరమైన ధ్రువీకరణ పత్రాన్ని మంజూరు చేసింది. ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్,అయితే, అనుబంధ ప్రశ్నపై హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై అప్పీల్ చేయలేదు.

1952-53 మదింపు సంవత్సరానికి, నారందాస్ రాజారామ్ అండ్ కో లిమిటెడ్ నుండి అసెసీ 'ఎ' అందుకున్న నికర డివిడెండ్ రూ.1,12,867 కాగా, ఇందులో రూ.23,167 పాకిస్తాన్ లో సంపాదించిన ఆ కంపెనీ లాభాలకు కారణమైంది. అందువల్ల ఐటిఓ ఈ మొత్తాన్ని పన్నుగా వసూలు చేసింది మరియు మదింపును అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్ మరియు అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ రెండూ ధృవీకరించాయి. రెండు ప్రశ్నలను హైకోర్టుకు పంపారు. రెండో ప్రశ్న తీర్పు ప్రారంభంలో ప్రశ్న నెం.3 మాదిరిగానే ఉంది. మొదటి ప్రశ్న వాస్తవానికి ప్రశ్న నెం.2తో సమానం. 1959 జులై 10న హైకోర్ట్ చట్టంలోని సెక్షన్ 66ఏ(2) ప్రకారం సర్టిఫికెట్ ఆఫ్ఫిట్ ను మంజూరు చేసింది.

1953-54 అసెస్ మెంట్ ఇయర్ కు సంబంధించిన అసెస్సీ 'ఎ' విషయంలో నాలుగో ప్రశ్న 'డి' ఈ క్రింది అంశాల కింద తలెత్తింది. అక్టోబర్ 14, 1952 న నారందాస్ రాజారామ్ అండ్ కంపెనీ లిమిటెడ్ యొక్క సాధారణ సర్వసభ్య సమావేశంలో ఈ క్రింది పరిష్కారాన్ని ఆమోదించారు.

"దిగువ పేర్కొన్న విధంగా డివిడెండ్ లు కంపెనీ యొక్క లాభాల నుండి ప్రకటించబడతాయి మరియు ప్రకటించబడతాయి:

(ఎ) 'ఎ' ప్రిఫరెన్స్ షేర్లపై 4 శాతం, 'బి' ప్రిఫరెన్స్ షేర్లపై 4 శాతం డివిడెండ్.

(బి) సాధారణ షేర్లపై ఆదాయపు పన్ను లేకుండా 32 శాతం డివిడెండ్, 'బి' ప్రిఫరెన్స్ షేర్లపై 13 శాతం ఆదాయపు పన్ను లేకుండా అదనపు డివిడెండ్.

(సి) 1952 అక్టోబర్ 6వ తేదీ నాటికి కంపెనీ రిజిస్టర్ లో పేర్లు ఉన్న షేర్ హోల్డర్లకు డివిడెండ్ మొత్తాన్ని 1952 అక్టోబర్ 16వ తేదీ తర్వాత చెల్లించాలి, పాకిస్తాన్ నుంచి రెమిటెన్స్ లు స్వేచ్ఛగా వచ్చిన తేదీ నుంచి రెండు నెలల్లోగా చెల్లింపు కోసం మరో మొత్తాన్ని వాయిదా వేయాలి.

1952 అక్టోబర్ 16న లేదా ఆ తర్వాత చెల్లించిన డివిడెండ్ మొత్తంలో సగం మొత్తాన్ని పాకిస్తాన్ నుంచి రెమిటెన్స్ లు ఉచితం అయిన 2 నెలల్లో చెల్లించాలని చట్టంలోని సెక్షన్ 20 కింద కంపెనీ జారీ చేసిన సర్టిఫికేట్ లో పేర్కొంది. ఆదాయపు పన్ను అధికారి మొత్తం రూ.1,71,992 మొత్తాన్ని 'ఎ' మొత్తం ఆదాయంలో చేర్చారు. అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్, అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ రెండూ ఈ విషయాన్ని ధృవీకరించాయి. అసెస్సీ 'ఎ' దరఖాస్తుపై ట్రిబ్యునల్ మూడు ప్రశ్నలను ప్రస్తావించింది. మొదటి ప్రశ్న ప్రశ్న 'డి', రెండవ ప్రశ్న ప్రశ్న నెం.2 మరియు మూడవ ప్రశ్న తీర్పు ప్రారంభంలో పునరుత్పత్తి చేయబడిన ప్రశ్న నెం.3ను పోలి ఉంటుంది .

హైకోర్టు 'డి' ప్రశ్నకు ప్రతికూలంగా (అంటే ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ కు వ్యతిరేకంగా) సమాధానం ఇచ్చింది మరియు ఇతరులు, ఇతర సూచనలలో మదింపుదారుకు వ్యతిరేకంగా సమాధానం ఇచ్చారు. ఈ చట్టంలోని సెక్షన్ 66ఏ(2) ప్రకారం పన్ను చెల్లింపుదారు 'ఎ', ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ లకు హైకోర్టు ధ్రువీకరణ పత్రాలను మంజూరు చేసింది.

ఇతర సంస్థల కేసుల్లో వాస్తవాలు చెప్పాల్సిన అవసరం లేదు, ఎందుకంటే ఇందులో ఉన్న డివిడెండ్ మొత్తాన్ని మినహాయిస్తే, వాస్తవాలు ఒకేలా ఉంటాయి.

చట్టంలోని సెక్షన్ 34 ప్రకారం ప్రొసీడింగ్స్ చెల్లుబాటును తెలియజేసే మొదటి ప్రశ్నను చర్చించాల్సిన అవసరం లేదు, ఎందుకంటే ఇది అకాడమిక్ గా మారిందని సాధారణ కారణం. 1960 ఏప్రిల్ 14న హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పుపై ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ అప్పీలు

చేయకపోవడం ఈ ఉమ్మడి కారణం. ఈ తీర్పుతో హైకోర్టు అనుబంధ ప్రశ్నకు 'ఎ'కు అనుకూలంగా సమాధానమిచ్చింది.

రెండవ ప్రశ్నకు సంబంధించి, శ్రీ విశ్వనాథ శాస్త్రి, చట్టంలోని సెక్షన్ 2(15)లో నిర్వచించిన విధంగా, డివిడెండ్ యొక్క పాకిస్తాన్ భాగం మదింపుదారు యొక్క మొత్తం ఆదాయంలో భాగమని సరిగ్గా అంగీకరించారు. బాంబే సిటీ ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ శాంతి కె.మహేశ్వరి(1) కేసులో హైకోర్టు గతంలో ఇచ్చిన తీర్పును అనుసరించింది. 'ఎ'కు వ్యతిరేకంగా హైకోర్టు ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం ఇవ్వడం సరైనదేనని మేము భావిస్తున్నాము.

తదుపరి ప్రశ్నలో సంబంధిత సమయంలో ఉన్న చట్టంలోని సెక్షన్ 49ఎఎ మరియు 1947 డిసెంబర్ 10 నాటి ఇండోపాకిస్థాన్ ఒప్పందం యొక్క వివరణ ఉంటుంది. ఈ ఒప్పందాల యొక్క నిజమైన నిర్వచనం ప్రకారం ప్రతి డొమినియన్ ఒప్పందం ప్రకారం తనకు కేటాయించిన ఆదాయ నిష్పత్తిపై మాత్రమే వసూలు చేయడానికి అర్హత కలిగి ఉందని శ్రీ సాస్ట్రికోన్ పేర్కొన్నారు. రెవిన్యూ యొక్క సగభాగంలో సమాధానం ఏమిటంటే, ప్రతి డొమినియన్ మొత్తం ఆదాయంపై ఒక మదింపుదారుని సాధారణ పద్ధతిలో అంచనా వేయడానికి అర్హత కలిగి ఉంటుంది, అయితే అది సంతృప్తి చెందడానికి ఒప్పందంలో పేర్కొన్న షరతులకు లోబడి తగ్గింపును అనుమతించాలి.

సెక్షన్ 49ఏఏ ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

> ఈ చట్టం కింద ఆదాయం, లాభాలు, లాభాలపై ద్వంద్వ పన్ను విధించకుండా ఉండేందుకు పాకిస్థాన్ లేదా యునైటెడ్ కింగ్డమ్తో కేంద్ర ప్రభుత్వం ఒప్పందం కుదుర్చుకోవచ్చని, అధికారిక గెజిట్లో నోటిఫికేషన్ ద్వారా ఈ ఒప్పందాన్ని అమలు చేయడానికి అవసరమైన నిబంధనలను రూపొందించవచ్చని పేర్కొంది.

ఈ సెక్షన్ కు అనుగుణంగా డొమినియన్ ఆఫ్ ఇండియా ప్రభుత్వానికి, డొమినియన్ ఆఫ్ పాకిస్తాన్ ప్రభుత్వానికి మధ్య ఆదాయంపై పన్ను విధించకుండా ఉండేందుకు ఒప్పందం కుదిరింది. మన ముందు వాదించిన అంశాన్ని పరిష్కరించడానికి ఒప్పందంలోని ఈ క్రింది భాగాలు సముచితమైనవి.

"ఆర్టికల్ 4. ప్రతి డొమినియన్ తన స్వంత చట్టాల ప్రకారం సాధారణ పద్ధతిలో మూల్యాంకనం చేయాలి; డొమినియన్ తన చట్టాల అమలులో భాగంగా ఈ ఒప్పందంలోని షెడ్యూలులోని కాలమ్ 1లో పేర్కొన్న లావాదేవీల వనరులు లేదా కేటగిరీల నుండి ఏదైనా ఆదాయాన్ని వసూలు చేస్తే (ఇకపై షెడ్యూల్ అని పిలుస్తారు) దాని కాలమ్ 2 మరియు 3 లో పేర్కొన్న శాతం ప్రకారం లెక్కించబడిన మొత్తం కంటే ఎక్కువ మొత్తాన్ని డొమినియన్ వసూలు చేస్తే, డొమినియన్ అటువంటి అదనపు పన్నుపై చెల్లించాల్సిన తక్కువ మొత్తానికి సమానమైన తగ్గింపును అనుమతిస్తుంది. ఆర్టికల్ 6లో పొందుపరిచారు. ఆర్టికల్ 6. (ఎ) ఆర్టికల్ 4 లేదా 5 కింద అనుమతించబడే 'తగ్గింపు ప్రయోజనాల కోసం, ప్రతి డొమినియన్లో అదనపు లేదా రెట్టింపు పన్ను విధించే ఆదాయంపై చెల్లించాల్సిన పన్ను, ప్రతి డొమినియన్లో అదనపు లేదా రెట్టింపు పన్ను విధించే ఆదాయం ప్రతి డొమినియన్లోని మదింపుదారు యొక్క మొత్తం ఆదాయానికి సమానంగా ఉంటుంది. (బి) ఒక డొమినియన్లో మదింపు సమయంలో, మరొక డొమినియన్లోని మొత్తం ఆదాయంపై చెల్లించాల్సిన పన్ను తెలియనప్పుడు, మొదటి డొమినియన్ తగ్గింపును అనుమతించకుండా ఒక డిమాండ్ చేయాలి, కానీ ఒక సంవత్సరం కాలానికి (లేదా ఆదాయపు పన్ను అధికారి తన విచక్షణ మేరకు అనుమతించేంత ఎక్కువ కాలం) డిమాండ్లో కొంత భాగాన్ని అంచనా తగ్గింపుకు సమానంగా వసూలు చేయడాన్ని నిలిపివేయాలి. ఆదాయపు పన్ను అధికారి అనుమతించిన ఒక సంవత్సరం లేదా అంతకంటే ఎక్కువ కాలవ్యవధిలో మదింపుదారు మరొక డొమినియన్ లో మదింపు ధృవీకరణ పత్రాన్ని సమర్పిస్తే, ఈ ఒప్పందం కింద అనుమతించదగిన తగ్గింపుకు వ్యతిరేకంగా డిమాండ్ యొక్క సేకరించని భాగం సర్దుబాటు చేయబడుతుంది; ఒకవేళ అటువంటి ధృవీకరణ పత్రాన్ని సమర్పించనట్లయితే, తగ్గింపు అమలు చేయబడదు మరియు బకాయి ఉన్న డిమాండ్ తక్షణమే వసూలు చేయబడుతుంది.

షెడ్యూల్

(ఆర్టికల్ 4 చూడండి)

ఆదాయ వనరు లేదా లావాదేవీ స్వభావం (1)ఒప్పందం (2) వ్యాఖ్యలు (3)1 ప్రకారం ప్రతి డొమినియన్ వసూలు చేయాల్సిన ఆదాయ శాతం. (8.) ఈ ఒప్పందం కింద ప్రతి డొమినియన్ ద్వారా వసూలు చేయబడే కంపెనీ యొక్క లాభాల నిష్పత్తిలో ప్రతి డొమినియన్ Dividends2.By.

3. వస్తువులను అమ్మే డొమినియన్ ద్వారా వచ్చే లాభాల్లో 50 శాతం.

4. షేర్ హోల్డర్ చెల్లించాల్సిన అదనపు ఆదాయపు పన్నుకు సంబంధించి ఉపశమనం ఈ ఒప్పందం ప్రకారం ప్రతి డొమినియన్ ద్వారా కంపెనీ యొక్క లాభాల నిష్పత్తిలో అనుమతించబడుతుంది.

ఒప్పందంలోని నాల్గవ అధికరణలోని మొదటి వాక్యం ప్రకారం ప్రతి డొమినియన్ తన స్వంత చట్టాల ప్రకారం సాధారణ పద్ధతిలో మూల్యాంకనం చేయడానికి అర్హులని మనకు అనిపిస్తుంది, ఒప్పందంతో సంబంధం లేకుండా ప్రతి డొమినియన్ ఒక అంచనా వేయగలదని స్పష్టంగా చూపిస్తుంది. కానీ ప్రతి డొమినియన్ పై ఒక పరిమితి విధించబడింది మరియు ఆ పరిమితి మదింపు అధికారంపై కాదు, మదింపు చేయబడిన పన్నును నిలుపుకునే స్వేచ్ఛపై ఉంటుంది. షెడ్యూలులో పేర్కొన్న మొత్తం కంటే ఎక్కువ మొత్తాన్ని తగ్గించడానికి అనుమతించాలని నాల్గవ అధికరణ ప్రతి డొమినియన్ ను ఆదేశిస్తుంది. షెడ్యూల్ యొక్క పథకం వివిధ వనరుల నుండి వచ్చే ఆదాయాన్ని రెండు డొమినియన్ల మధ్య పంచడం. డివిడెండ్ల విషయంలో ప్రతి డొమినియన్ "ఈ ఒప్పందం ప్రకారం ప్రతి డొమినియన్ వసూలు చేసే కంపెనీ యొక్క లాభాల నిష్పత్తిలో" వసూలు చేయడానికి అర్హత కలిగి ఉంటుంది. ఇది మమ్మల్ని ఇతర అంశాలకు తిరిగి సూచిస్తుంది. ఉదాహరణకు, మదింపుదారుడు ఉత్పత్తి చేసిన వస్తువులను పాక్షికంగా ఒక డామినేషన్ లో మరియు పాక్షికంగా మరొకదానిలో, ప్రతి డొమినియన్ లాభాలలో 50% వసూలు

చేయడానికి అర్హులు. కానీ దాని చట్టాల ప్రకారం పన్ను విధించాల్సిన మొత్తం ఆదాయాన్ని సాధారణ మార్గంలో అంచనా వేసే ప్రతి డొమినియన్ అధికారాన్ని షెడ్యూల్ పరిమితం చేయదు. అనుమతించాల్సిన ఉపశమనాన్ని లెక్కించడానికి మాత్రమే షెడ్యూల్ చేర్చబడింది.

ఆరవ అధికరణ కూడా ఇదే నిర్ధారణకు దారి తీస్తుంది. ఎందుకంటే ఎంత మొత్తంలో తగ్గింపును అనుమతించాలో అంచనా వేయగలిగితే, అంచనా తగ్గింపుకు సమానమైన డిమాండ్ యొక్క కొంత భాగాన్ని సేకరించడానికి తగ్గింపును అనుమతించకుండా మరియు నిలుపుదల చేయకుండా డిమాండ్ చేసే ప్రసక్తే లేదు.ఇతర డొమినియన్ లో మదింపు యొక్క ధృవీకరణ పత్రాన్ని ఆదాయపు పన్ను అధికారి ముందు సమర్పించకపోవడం సాధారణ కారణం. ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం ప్రతికూలంగా ఉందన్న హైకోర్టు అభిప్రాయంతో ఏకీభవిస్తున్నాం.

ఇక మిగిలి ఉన్న మరో ప్రశ్న 'డి' అని పైన పేర్కొన్నారు. కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్కమ్ ట్యాక్స్ వర్సెస్ లక్ష్మీదాస్ ముల్రాజ్ ఖతావ్(1)లో బాంబే హైకోర్టు ఇచ్చిన తీర్పు నేపథ్యంలో హైకోర్టు ఈ ప్రశ్నను ఆశ్రయించింది. ఈ తీర్మానం కేవలం పరిమితిని మాత్రమే సృష్టించిందని, అందువల్ల డివిడెండ్ 1953-54 మదింపు సంవత్సరానికి ముందు సంవత్సరంలో చెల్లించబడిందని చెప్పలేమని నిర్ధారణకు వచ్చింది. ఈ అభిప్రాయం తప్పని, అయితే జె.దాల్మియా వర్సెస్ కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ ట్యాక్స్, ఢిల్లీ(2) కేసులో ఈ కోర్టు ఇటీవల ఇచ్చిన తీర్పు దృష్ట్యా, ఆదాయపు పన్ను కమిషనర్ వర్సెస్ లక్ష్మీదాస్ ముల్రాజ్ ఖతావ్ (1) తీర్పుతో ఈ కోర్టు విభేదించినందున ఈ అంశాన్ని ప్రస్తావించాల్సిన అవసరం లేదని అదనపు సొలిసిటర్ జనరల్ శ్రీ గుప్తే కోరారు. అయితే చట్టంలోని సెక్షన్ 16(2) ప్రకారం ఈ మొత్తాన్ని జమ చేయాలని కోరారు. కంపెనీ యొక్క లాభనష్టాల ఖాతా రూ. 5,85,000 డెబిట్ చేయబడిందని, ఇది ప్రకటించిన మొత్తం డివిడెండ్ మొత్తమని ఆయన చెప్పారు. సంబంధిత క్రెడిట్లు ఈ క్రింది విధంగా ఇవ్వబడ్డాయి:

"ఏడో డివిడెండ్ ఖాతాకు (వాటాదారులకు చెల్లించాల్సిన మొత్తం) రూ. 5,74,144-4-0

ఆదాయపు పన్ను రిజర్వ్ ఖాతాకు (డివిడెండ్ వారెంట్లపై మినహాయించిన ఆదాయపు పన్ను మొత్తం) రూ.10,500-0-0

నాన్ రెసిడెంట్ షేర్ హోల్డర్ల సూపర్ ట్యాక్స్ అకౌంట్

(నాన్ రెసిడెంట్ షేర్ హోల్డర్లకు చెల్లించాల్సిన డివిడెండ్ నుంచి సూపర్ ట్యాక్స్ మినహాయించిన మొత్తం) రూ. 355-12-0.

ఆ తర్వాత చెల్లించిన తర్వాత ఏడో డివిడెండ్ ఖాతాలో రూ.2,92,500 క్రెడిట్ బ్యాలెన్స్ ఉందని, రూ.5,85,000 ప్రకటించిన డివిడెండ్లో చెల్లించాల్సిన డివిడెండ్ మొత్తాన్ని సూచిస్తుంది.

ఈ వాదనను మేం అంగీకరించలేకపోతున్నాం. జె.దాల్మియా వర్సెస్ కమిషనర్ ఆఫ్ ఇన్ కమ్ ట్యాక్స్, ఢిల్లీ(2) షా జె.

"సాధారణంగా, కంపెనీ తన విశ్వసనీయతను విడుదల చేసినప్పుడు మరియు డివిడెండ్ మొత్తాన్ని అర్హత కలిగిన సభ్యుడికి బేషరతుగా అందుబాటులో ఉంచినప్పుడు డివిడెండ్ ను సెక్షన్ 16(2) లోపు చెల్లించవచ్చని చెప్పవచ్చు".

డివిడెండ్ చెల్లించాల్సి వస్తే ఈ షరతును కూడా నెరవేర్చాలి. మరో మాటలో చెప్పాలంటే, డివిడెండ్ బేషరతుగా వారికి అందుబాటులో ఉండే విధంగా క్రెడిట్ ఉండాలి.

పన్ను చెల్లింపుదారుకు చెల్లించాల్సిన డివిడెండ్ ను పన్ను చెల్లింపుదారుడి ప్రత్యేక ఖాతాలో జమ చేయకపోవడం గమనించవచ్చు, తద్వారా అతను కోరుకుంటే దానిని డ్రా చేసుకోవచ్చు. హైకోర్టుకు ముందు డివిడెండ్ ను జమ చేయాలని లేదా పంపిణీ చేయాలని ఎప్పుడూ సూచించబడలేదు.

అందుకనుగుణంగా విభజనలో పాకిస్తాన్ భాగాన్ని వాటి అర్థంలో జమ చేయలేదని లేదా చెల్లించలేదని మేము భావిస్తున్నాము. ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని 16(2) ప్రకారం.. కాబట్టి ఈ ప్రశ్నలకు సమాధానం నెగెటివ్ గా ఉంటుంది.

ఫలితంగా అప్పీళ్లన్నీ విఫలమవుతాయి. ఈ కోర్టులో అన్ని పార్టీలు తమ సొంత ఖర్చులను భరిస్తాయి.

అప్పీళ్లను కొట్టివేశారు.